

[Hans Hedtoft.]

ministrative og personmæssige. Det synes efterhaanden at være gaaet op for den høje Regering, at den Kritik, vi fra socialdemokratisk Side saa ofte har fremført mod den i 1946 førte Importpolitik, den saakaldte Valutapukkel-Politik, virkelig i enhver Henseende er sagligt underbygget, og saa vidt jeg kan skønne paa Grundlag af Landstingsvalget, synes det samme ogsaa i et ikke helt ringe Omfang at være gaaet op for Landstingsvalgerne. Den Kritik, vi har fremført, er endog saa saglig berettiget, at vi efter Landstingsvalget har oplevet, at Landstingsmand Halfdan Hendriksen har givet blank Tilslutning til Hovedpunkterne i den økonomiske Kritik, vi saa ofte har fremført fra denne Talerstol og andre Steder i Landet. Hvordan dette nu egentlig kan bringes til at rime: at den konservative Landstingsmand Hr. Halfdan Hendriksen giver Udtryk for denne Opfattelse, med den officielle Ikke-Angrebspakt mellem Venstre og Konservative under Valgkampen, er ikke let at forstaa for en Mand som mig, der ikke hører til Regeringens livgivende Partier.

Den højtærede Statsminister indrømmede da ogsaa aabent i den Radiotale, han holdt umiddelbart forinden Landstingsvalget, at der paa Importomraadet er begaaet Fejl. Regeringens Erkendelse af, at der er begaaet Fejl, er imidlertid kommet sent, og denne Sendrægtighed vil nu i Form af Englandsgælden og i Form af Spareplanen blive en baade dyr og besværlig Belastning for Danmarks Økonomi i adskillige Aar fremover.

Godt er det imidlertid, at vor Kritik efterhaanden er trængt igennem, og nu har den altsaa efter Valget ogsaa faaet administrative Følger. Handelsminister Villemoes, som vel i denne Henseende kan betegnes som dette Lands dyreste Mand, har faaet sit Embedsomraade kendetligt indskrænket. Ja, man kan vel egentlig sige, at han i nogen Maade er sat paa Aftægt.

Det er sagt, at dette Landstingsvalg den 1. April ikke vil faa parlamentariske Konsekvenser. Maaske. Men der er nu alligevel sket et og andet siden af Interesse. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller valgte af Partiloyalitet at være Konservatismens frivillige Sonoffer til Valgguderne, og det lader til, at Husmændene i Forbindelse med Kornloven og de Jordlove, der formentlig bliver udskudt, skal være Det radikale Venstres Offer til de samme forslugne Dæmoner. Det sker vel at mærke med en Bøn om at undgaa et Valg. Om det saa er Statsministeren, saa ofrede han Handelsminister Villemoes eller rettere sagt kun en Part af ham,

formentlig ud fra den forstaaelige Betragtning, at det vilde være for streng en Kost, selv for Valgguderne, de haardtprøvede, at tage hele Villemoes paa een Gang.

Samtidig gik man til at oprette et Forsyningsministerium. Nu skal det ingen Hemmelighed være, at Oprettelse af et saadant Forsyningsministerium efter min Mening kunde være en ganske god Idé, som, hvis den virkelig var gennemført konsekvent, antagelig kunde være baade nyttig og rigtig i den foreliggende Situation. Regeringsarbejdet er nu om Stunder af et saadant Omfang, at det baade er rimeligt og hensigtsmæssigt at søge det fordelt paa flere, og kan vi ikke enes om at gennemføre den Statssekretærordning, der ofte har været Tale om, har jeg i hvert Fald principielt ingen Indvendinger at gøre mod den Regeringschef, der under Hensyn til den store Arbejdsbyrde, en nutidig Regering har, øger Ministrenes Antal. Men det Forsyningsministerium, man nu har oprettet, synes jeg slet ikke opfylder de Krav, man kan stille til et saadant Ministerium. Jeg er bange for, at det som Centrum for den forsyningsmæssige Administration aldrig kan blive andet end et Misfoster. Vi faar vore Forsyninger delvis fra Industri og Haandværk, men først og fremmest fra Landbrug og Udenrigshandel, og disse to afgørende Omraader falder, saa vidt jeg har forstaaet det, i det store og hele uden for den nye Forsyningsministers Ressort. Tilførslerne fra Landbruget beherskes fremdeles af de saakaldte landbrugsministerielle Udvalg, der i Parentes bemærket snarere burde kaldes Landbrugsraadets Udvalg, for det er Landbrugsraadets Baconudvalg, det er Landbrugsraadets Kød- og Kvægudvalg o. s. v. For Udenrigshandelens Vedkommende ligger Kompetencen stadig væk hos Udenrigsministeriet, i Øjeblikket dog saaledes at Udenrigsministeren deler den broderligt med Handelsministeren. Ogsaa dette skal aabenbart fortsætte. Det er altsaa en Overdrivelse, naar jeg før sagde, at Handelsminister Villemoes var blevet Aftægtsmand, det er ikke sket i fuld Udstrækning, for han har ved Siden af Næringslov, Patentlov og visse andre Ting under alle Omstændigheder bevaret sin Indflydelse paa Udenrigshandelen — hvorvidt man nu med de gjorte Erfaringer vil finde dette særlig betryggende, vil jeg overlade til Tinget at tænke over. Jeg ved godt, at man fra Regeringens Side over for disse Indvendinger vil sige: Ja, men det nye Forsyningsministerium skal ogsaa være med, naar det fremtidig drejer sig om Udenrigshandelen. Det er rigtigt. Her er vi ved Sagens Kerne. Jeg vil gerne sige det rent